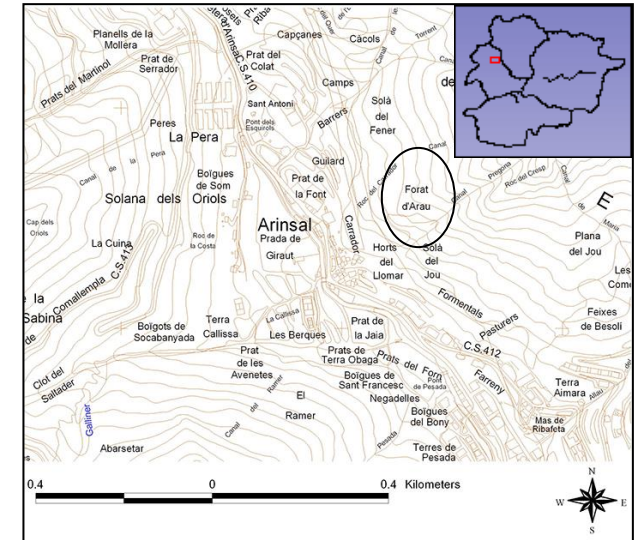

TOPÒNIM: **FORAT D'ARAU**
Parròquia de la Massana (Principat d'Andorra)

COORDENADES: 530164.69 / 30757,33

FITXA

DESCRIPCIÓ FISIogrÀFICA:

Es tracta d'una cova situada per sobre del poble d'Arinsal (veure fitxa a part). Pep Coll, dins *El mite pirinenc de les Encantades* va recollir per Andorra que 'més convencionals són els encantats del forat d'Arau, una cova oberta a la penya de damunt del poble d'Arinsal. Conten que de tant en tant es presentaven (les encantades, encantats o fades) a la cuina de ca l'Aymà, però que en el moment que l'olla arrencava el bull, tocaven el dos'. Entre altres aspectes Coll també cita que es diu que 'si són molestades reaccionen enviant un càstig' o 'altres vegades, aconsellats pel rector de la parròquia, toquen les campanes per fer-les fugir del poble'.

ETIMOLOGIA: Coromines (OnCat) no especifica res sobre aquest topònim d'Arinsal. Per contrapartida Àreu (Pallars Sobirà) –poble situat al marge sud del con de dejecció del barranc de Ribes, constituint el Llaviàs (en referència a les allaus de terres que hi arriben procedents dels còrrecs del desmantellament de till glacial del sector del Serrat de Solairi)– apareix mencionat com a *Harauo* Act. C. SdU, Arau 1076, Arao 1120, Arau 1163, Arau 1166, Arauo 1201, Arao 1201, Areu 1280, Hareu 1280, Areu 1315. En el cas Pallarès Coromines (OnCat) assenyala que “és clar que és preromà (...). Però com hem exposat a l'article Araós no hi ha un mot ara en el basc conegut. Tenim doncs verament raó ajuntant-s'hi aquell *Harauo*, per desconfiar aquí del basquisme. Es tractaria potser d'un híbrid celto-basc o d'un nom purament cèltic, puix que tenim bones proves del subst. ARA 'conreu', 'camp conreat', en el cèltic continental. (...) En canvi, com que sempre és més fàcil i versemblant un compost híbrid ibero-cèltic, que no romano-cèltic, descarto la sospita d'una combinació amb l'ARA llatí, que hem reconegut en l'article ARES (supra). (...) Si ens cal arribar a una conclusió, no podrà ser més que 'preromà' i o 'preromà pirenaic'; amb inclinació s descartar aquí el vessant bascoide, i pensar més aviat en termes d'hispano-cèltic, o celtibèric. Però la reaparició en l'onomàstica paleo-sarda, aconsella deixar també ben oberta una alternativa amplament proto-europea”.

Arau (B2, 31, 1262, dubtós).

ALTRES TOPÒNIMS SIMILARS I TAUTOLOGIES:

CODI: ARAN